

[Ministeren for skatter og afgifter]

afgørende måde at rette op på ubalancen i dansk økonomi. Jeg siger ikke, at dette er det eneste problem, men det er efter min opfattelse helt klart, at det er nødvendigt at angribe den uindskrænkede ret til at fradrage renter af privat gæld, hvis man vil gøre sig håb om at få hold på ubalancen i dansk økonomi, og derfor vil jeg også sige til de partier, som stiller sig helt afvisende heroverfor, at de har ikke forstået ret meget af de dybere-liggende problemer for dansk økonomi.

Men tilbage til det med de få dage. Jeg ved ikke, om der er fremsat noget forslag i folketinget, der er blevet grundigere bearbejdet end netop dette forslag. Vi har nu i en længere årrække diskuteret en begrænsning i retten til at fradrage renter af privat gæld. Der er udarbejdet i tonsvis, er jeg lige ved at sige, af papirer, af analyser, af vurderinger, og det er rigtigt, som det er fremhævet fra flere sider, at der også er afdækket en lang række særdeles komplicerede problemer. Det er også rigtigt, at der desværre ikke er nogen entydig, klar løsning på nogen af de problemer, der er skitseret. Der er nogle hensyn, der taler for at gøre det ene, og der er nogle andre hensyn, der taler imod, og der er nogle hensyn, der taler for at gøre det andet, og nogle hensyn, der taler imod, og sådan kan man gå hele registeret igennem.

Men det er ikke rigtigt, hvis nogen vil hævde, at vi er ubekendte med, hvad det er for problemer, vi står over for. Det er heller ikke rigtigt, hvis nogen vil hævde, at vi ikke er bekendte med dybden i disse problemer. Jeg mener, at vi helt klart efter den meget grundige redegørelse, vi har fået fra det indkomstskattepolitiske udvalg, står i den situation, at vi nu må tage politisk stilling, og det er netop en afvejning af, hvad det er for hensyn, vi vil lægge vægt på, når vi skal afgøre, hvordan vi mener de forskellige problemer skal løses.

Jeg vil også gerne sige til hr. Ellemann-Jensen, at når det i praksis har været muligt for mig inden for den meget korte tidsfrist at fremsætte et konkret lovforslag, er det selvfølgelig først og fremmest, fordi embedsmændene i departementet har præsteret et ganske fantastisk stykke arbejde, men det er også, fordi der har været lavet grundige forberedelser også under den tidligere skatteminister. Det arbejde, der er foregået i departementet under den tidligere skatteminister, var

så langt fremme, at vi netop var nået til det punkt, hvor vi skulle tage politisk stilling, og jeg håber, at hr. Ellemann-Jensen vil bekræfte, at var den tidligere regering blevet siddende, ville den daværende skatte- og afgiftsminister have fremsat et konkret forslag til begrænsning af den uindskrænkede ret til at fradrage renter af privat gæld. Derfor forekommer det mig at være, skal vi sige lidt af en efterrationalisering. Nu skal jeg ikke bruge stærkere ord, selv om hr. Ellemann-Jensen anvender ord som »groft uanstændigt«, »alt for få dage«, »ikke løst problemerne« osv. Vi er så langt fremme, at tiden er moden til at tage politisk stilling, hvis man tør tage politisk stilling, men spørgsmålet er måske for hr. Ellemann-Jensen, at han ikke selv er parat til at tage politisk stilling, og det er jo en helt anden situation.

Så er der gjort nogle bemærkninger vedrørende sondringsproblemet. Det er sagt, at det er meget kompliceret, og at eksperter gennem adskillige analyser og beskrivelser har givet udtryk for, at det faktisk ikke kan lade sig gøre.

Det første, jeg gerne vil have lov til at sige om det, er, at nu skal man i hvert fald ikke gøre problemet større, end det rent faktisk er. Sondringsproblemet vedrører kun den del af befolkningen, som har nettorenteudgifter, som befinder sig på de øverste trin af stats-skatteskalaen, og som er selvstændigt erhvervsdrivende, og hvis man, som det er nævnt i forslaget, vil anvende det provenu, som omlægningen vil give, til en forlængelse af proportionalstrækket, drejer det sig om ca. 60.000 mennesker. Det er her, vi skal ind og foretage sondringen. Det er her, vi har de ligningsmæssige problemer. Jeg skal ikke underkende disse ligningsmæssige problemer, men jeg synes, det er meget afgørende, at det ikke er et sondringsproblem, der opstår for hele befolkningen. Det er et problem, der indskrænker sig til at berøre ca. 60.000 personer.

Så har man spurgt: er det ikke et brud på grundlæggende principper at lægge bevisbyrden over på den pågældende selvstændige erhvervsdrivende? Jeg tror, man her må erkende, at der ikke er andre muligheder, men når man så er kommet til den konklusion, at der reelt ikke er andre muligheder, når man vil ind på at foretage denne sondring og ikke vil lave nogen begrænsninger i retten til at